

A fi de est més, la sementera
Vé del blat, sègol y mestall;
Que envers tots Sants, en esta terra,
Es de sembrar temps à tot tall.
Sempre n's digué
Una vulgar sentència;
Qui dejorn sembra, sembra bé.

De esbargonar llinet y cànem
La feina os déu també ocupar,
Y de arrancar los bleda-rabas
Com en Abril vas explicar.
Alerta anéu,
Que no l's fassau cap nafra
Quant de la terra los trauréu.

Assahonadas las carbassas
Son buch rodó os oferirán;
Y en ser ben secas, de botellas
Per portar vi vos servirán:
Mes per axó,
Com que son mes portatils.
Las de formatge busco jo.

Si per salar voleu olivas
Cullirlas ara bo será;
Y fer los sols hont se detingan
Las que lo vent caurer farà.
Que prevenir
Convé ja lo que importa
Per las que caigan recullir.

Qui castanyers, noguers, alsinas,
Róurers y suros fer voldrá,
Las nous, las glans y las castanyas
Ara en Octubre sembrará.
Pinyons també,
Quant vulga fer pineda,
En la terra ara l's colgaré.

De madurar las grossas pinyas
Comensan dalt del robust pi.
Y á ferlas guerra se apresura
Lo esquirollet ab dentat fi;
Lleuger saltant,
De branch en branch se llansa
Com si ausell fos que vá volant.

Lo qui de glans tinga cullita,
En replegarlas pensia já:
Dels faigs, dels freixas y altres arbres
Grana cullir també s' podrà;
Que per l' engreix
Dels fartaners tocinos,
Tot, ab ventatje, axó serveix.

Déu al Setembre una mirada
Los qui vulgau arbres plantar;
Que lo que alli os encomanaba,
Si os ha escapat, cal recobrar.
Anéu seguint
Per cada arbre, en son puesto
A son plansó lo clot obrint.

Lo que alli os deya de las bestias,
Que humit no fos lo seu pasquer,
Dech repetirvos en Octubre;
Que igual dany ara los pot fer.
Per desmamar
Los fills de las caballas,
Millor temps que ara no s' pot dar.

Continueu fent bona vida
Als tocínets que están de engreix;
Que portará, per la matansa,
Molt millor carn qui millor peix.
No repareu
En caponar las bestias
Antes que l' fret se posia greu.